

Geïnterneerde wil euthanasie als hij in Belgische cel moet blijven - 17/10/2013

Vandaag wordt geoordeeld over de toekomst van Frank Van Den Bleeken (54), een geïnterneerde die euthanasie aanvroeg. Ofwel kan hij in behandeling in Nederland, ofwel blijft hij in België en ziet hij enkel een uitweg in de dood. 'Nu heeft mijn leven totaal geen zin. Ze kunnen hier beter een bloempot zetten.'

Een jaar geleden kwam hij in het nieuws als Frank VDB, de eerste gevangene die in ons land euthanasie aanvroeg. Vandaag toont hij zijn gezicht én zijn volledige

identiteit in een reportage van *Panorama* op Canvas. Frank Van Den Bleeken is al 29 jaar geïnterneerd, na zware zedenfeiten. 'Ik kom nooit meer vrij', beseft hij. 'Terecht, want ik ben een gevaar voor de maatschappij. Buiten deze muren is er een grote kans dat ik hervall en dat ik weer zeer grote fouten maak.'

Het levensverhaal van Van Den Bleeken is één grote catastrofe. Geslagen door zijn drankverslaafde vader, op zijn zesde uit het huis gezet door zijn moeder, in instellingen misbruikt en verkracht. Om dan, al op jonge leeftijd, zelf zware misdaden te begaan: eerst verschillende verkrachtingen, uiteindelijk een verkrachting van een 19-jarig meisje mét moord. Sindsdien is hij wegens zware psychiatrische problemen geïnterneerd in de gevangenis van Merksplas. 'Drieëntwintig uur per dag in mijn cel, dat is mijn leven. Wat heeft dat voor zin? Als ik hier maar zit te zitten, dan kunnen ze hier evengoed een bloempot zetten. Ik zit gewoon in een sarcofaag, te wachten tot ik doodga.'

Uitweg Nederland?

In Nederland ziet Van Den Bleeken wel kans op een zinvol leven. Daar is er de Pompestichting, een gesloten gemeenschap waar geïnterneerden wonen, werken en zinvol leven doordat ze een functie vervullen in de microgemeenschap. Alleen: een overplaatsing naar Nederland werd eerder dit jaar juridisch afgewezen. Omdat een Belgische geïnterneerde juridisch gezien niet naar Nederland kan.

Daarop spanden Van Den Bleeken en zijn advocaat een kortgeding in tegen de Belgische Staat, dat vandaag wordt behandeld. Ofwel kan hij naar Nederland, ofwel moet hij in Merksplas blijven en ziet hij geen andere uitweg meer dan euthanasie. 'De laatste jaren heb ik al verschillende keren afscheid genomen van mijn familie, maar dan bleek telkens toch weer dat die euthanasie er niet kwam. Het heeft nu echt lang genoeg geduurd. Dit is geen psychisch lijden meer, dit is psychologisch martelen. Soms heb ik het

gevoel dat ze liever hebben dat ik er gewoon zelf een eind aan maak.'

Bert Heyvaert